

6 'De hulp, die de *101st Airborne Division* kreeg toebedeeld, bestond uit twee Britse onafhankelijke tankbataljons (onafhankelijk, want normaal worden bataljons samengevoegd tot brigades of regimenten), te weten het bataljon *15/19 Hussars* en het 44ste bataljon van het *Royal Tank Regiment* (kortweg: 44ste RTR). Zij kregen als "uitstap-haltes" respectievelijk Eindhoven en Veghel toegewezen. Deze beide Britse tankbataljons, van ieder nog geen 600 man en met een sterkte van zo'n 60 tanks, worden in bijna geen enkel verslag van Operatie *Market Garden* genoemd, maar met name in de gevechten bij Best op 19 september en bij de verdediging van de brug bij Son op 19 en 20 september, en in mindere mate later bij Veghel, hebben zij de beslissende factor gevormd, die het verschil uitmaakt tussen overwinning of nederlaag.

De eer van de bevrijding van Eindhoven en de corridor komt terecht voor het grootste deel toe aan de Amerikaanse *101st Airborne Division*. Maar ter aanvulling van dr. De Jong en omwille van de historische juistheid is het ook terecht dat de onafhankelijke Britse tankbataljons, die de para's te hulp kwamen in hun moeilijkste momenten, de waardering krijgen die zij verdienen. Zonder hen had de geschiedenis van Eindhoven er wellicht heel anders uitgezien.'

Na het verraad van Lindemans kreeg ook diens dood nieuwe aandacht in de media. Door een aantal publikaties in het *Haarlems Dagblad* begin 1986 daartoe gedwongen gaf de regering enkele documenten vrij. Op last van de burgemeester van Rotterdam werd het stoffelijk overschot van Lindemans opgegraven en onderzocht. Het rapport van het Gerechtelijk Geneeskundig Laboratorium van het ministerie van Justitie leverde op 8 augustus 1986 niet het doorslaande bewijs op voor de veronderstelling dat Lindemans in gevangenschap op 18 juli 1946 door arsenicum zou zijn vergiftigd; vermoedelijk is door extra toediening van arsenicum zijn dood ten gevolge van een zelfmoordpoging verhaast. Wie hem deze arsenicum heeft ingebracht, is onduidelijk gebleven.

De Jong nam in deel 12 de gegevens van dit onderzoek over en corrigeerde zijn beschrijving uit deel 10A.³ Hij stelde, dat er geen enkel bewijs was voor de veronderstelling dat prins Bernhard iets met Lindemans' dood te maken had gehad of ook maar iets wist van wat Lindemans op 18 juli 1946 was overkomen.

Op deze herziening reageerden twee onderzoekers. W. H. Tiemens, die aan Lindemans' verraad van de Britse operatieplannen met betrekking tot Arnhem aan de Duitsers een grotere betekenis placht toe te kennen,

³ Deel 12, 588-590 (573-575).